

“La renovació del partit ha de ser un esforç permanent”

ENTREVISTA A MIQUEL ICETA A EL TRIANGLE (30/07/07)

J.M. CASAS

Miquel Iceta (Barcelona, 1960) és el viceprimer secretari dels socialistes catalans, el seu portaveu i el “negociador” dels grans acords polítics amb les altres formacions. En aquesta entrevista deixa clar que el PSC no s’oposarà a una eventual col·laboració de CiU amb el Govern de Rodríguez Zapatero, però que mai no acceptarà com a contrapartida, la seva pretensió de “respectar” la llista més votada.

- CiU posa com a condició per donar suport a un futur govern del PSOE que el PSC respecti la llista més votada a Catalunya. En això hi té molt a dir el PSC, no?

- Estem molt sorpresos que CiU vulgui supeditar una decisió que només correspon a la política catalana al que ells puguin fer o deixar de fer en la política espanyola. Això no s’havia vist mai. Tota la vida CiU ha estat fent acusacions de sucursalistes a tothom, particularment a nosaltres, i ara, a aquestes alçades de la pel·lícula, els que sembla que volen supeditar la política catalana a l’espanyola són ells. Això és inversemblant. Nosaltres sempre hem dit que les decisions que afecten Catalunya s’han de prendre aquí, en funció dels interessos, de l’escenari polític i de la correlació de forces d’aquí i sense cap ingerència de l’esfera política espanyola. Dit això, també diem que no serem un obstacle davant una eventual col·laboració de CiU amb el Govern socialista d’Espanya. En tercer lloc, crec que ells encara no saben què faran i què volen ser quan siguin grans. Aquest és el problema.

- Amb qui han de negociar?

- Si volen alguna cosa del PSC, s’han de dirigir a Nicaragua, 75; 08029 Barcelona, o trucar al 93/495.54.00. Hi ha una vicepresidenta del partit, Manuela de Madre; un primer secretari, José Montilla; un viceprimer secretari, que sóc jo, i un secretari d’Organització que es diu Zaragoza. Ja saben on som, saben qui som i saben que sempre que han volgut parlar han pogut fer-ho. Però algunes vegades han pensar que les decisions del PSC les poden prendre uns

altres i han anat a buscar el PSC a Madrid, i en alguna ocasió a Sevilla, quan s'havien de dirigir a la seu central de Barcelona.

- El suport al Govern central sí que l'han de negociar amb Zapatero...

- És clar, si és un suport per a la investidura, ho hauran de negociar amb el candidat a la presidència del Govern.

- I això comporta condicions a Catalunya?

- Nosaltres els diem que facin el que hagin de fer en la política espanyola, que s'hi aclareixin, però que això no pot condicionar de cap manera la política catalana. Nosaltres tenim un acord de govern que pensem complir fins que s'acabi la legislatura.

- Com a hipòtesi, arribat el cas, CiU podria exigir condicions?

- A nosaltres no ens ho pot imposar. El PSOE pot necessitar CiU, però encara necessita més el PSC, que des del 1977 sempre ha tingut més diputats. Nosaltres no deixarem que es condicioni la política catalana per una qüestió de política espanyola, per respecte als catalans que s'han d'expressar en les eleccions i per respecte al Parlament de Catalunya. Encara que siguis la llista més votada, si no tens una majoria parlamentària no et serveix de res. Ens podríem trobar que amb el 35% dels vots algú arribés a presidir el Govern i tingués el 65% que no hi estigués d'acord. Això tampoc no seria normal. Són els parlaments els que trien els presidents i controlen la seva gestió. No descobrirem ara la sopa d'all!

- Suposo que Rodríguez Zapatero té unes preferències sobre el futur govern de Catalunya?

- No ho sé, no hi he parlat recentment. Jo també tinc preferències: per exemple, a França vull que guanyi l'esquerra i ha guanyat la dreta. Pot tenir preferències, però sap i respecta que les decisions en la política catalana les pren el PSC.

- Però Zapatero exposa criteris, suggereix, recomana...?

- Alguna vegada ha fet saber algun criteri, alguna opinió, però sap perfectament que és una opinió, que per a nosaltres té valor, però que la decisió és nostra i només nostra.

- Tots els partits passen crisis internes, però respecte a altres formacions, el PSC ara és una bassa d'oli ? Qui ho havia de dir, no?

- Bassa d'oli? en el sentit que no hi ha tensions, sí, però crec que entre tots hem de fer un esforç per no demonitzar els debats interns. La democràcia també ha de funcionar dins dels partits. Nosaltres estem impulsant un debat intern i encoratgem persones i sensibilitats del partit a participar-hi perquè creiem que això és bo. A Catalunya, en aquests moments, hi ha una necessitat de reflexió general. A vegades els mitjans de comunicació presenten massa en clau de crisi el que només són debats interns.

- Respecte a debats interns, el conseller Ernest Maragall advocava fa poc perquè el PSC tingui grup parlamentari propi al Congrés dels Diputats. Ara és factible?

- Nosaltres sempre diem que això no és a l'agenda, però tampoc no està descartat. És una qüestió que té a veure amb el protagonisme del PSC al Congrés dels Diputats i amb la coherència d'un projecte. A Catalunya li interessa ser decisiva en la política espanyola i per a nosaltres la millor manera de fer-ho és a través del PSOE. Plantejar altres maneres d'organitzar aquesta col·laboració és legítim, però la gent que vota socialista és la gent que vol que governi el PSOE a Espanya. Per tant, els temes de protagonisme, de com s'organitza el PC dins d'aquest marc, no és un tema primordial.

- El conseller Castells adverteix que el PSC es pot convertir en una "carcassa buida" si no renova el projecte polític, amb el catalanisme com a eix central...

- En el nostre cas, socialisme i catalanisme no es poden destriar. Recordo haver anar a una manifestació fa molts anys amb uns cartells que deien "som socialistes i som catalanistes per les mateixes raons". Nosaltres no fem un projecte polític que té, per dir-ho així, dues cares o dues dimensions. Què és el que volem? Nosaltres volem una societat catalana més justa. Aquest és el nostre projecte i és un projecte catalanista. Sempre he cregut que el catalanisme és molt més fecund i potent que el nacionalisme, precisament per la seva dimensió integradora de gent que s'ha incorporat a Catalunya des de cultures diferents.

- Vostè va defensar al febrer passat una renovació de la direcció del PSC per recuperar votants després del 1-N. Què s'ha fet?

- Un partit s'ha de renovar cada dia. Hem fet una renovació de llistes, de candidats i d'alcaldis important en les municipals, però la renovació del partit ha de ser un esforç permanent, no solament de dirigents, sinó també del seu projecte. Ara, un cop hagi acabat el cicle electoral, després de les generals de l'any vinent, prepararem el Congrés del partit, que tindrà lloc al juliol, coincidint amb el 30è aniversari del PSC. Un moment fantàstic per fer un balanç en profunditat de tot el període i assenyalar les línies de treball per al futur. Reconeixem que algunes coses no les hem fet bé i que hi ha un procés de desafecció de la política que tots els partits hem de treballar, cadascun des del seu projecte. Més que com ens organitzem o com som, hem de debatre la nostra utilitat com a instrument de transformació i aquí hi ha moltes coses a repensar.

- A més d'idees, se suposa que en el congrés també es renovaran noms...

- En els congressos socialistes sempre hi ha hagut un cert canvi de noms i, en aquest, se'n faran més. Seria bo incorporar gent nova a l'executiva, més jove, en reconeixement de noves realitats molt potents del PSC en el terreny municipal. Per tant, hem de fer un esforç per repensar conjuntament quin és el millor equip per a una nova etapa. El PSC no és al final d'un camí sinó, en tot cas, a l'inici d'una nova etapa.

- En una nova direcció, les famílies també tindran alguna cosa a dir?

- Nosaltres ens voldríem considerar una única família; el que passa és que és una família amb sensibilitats, orígens i tradicions diferents que afortunadament ho enriqueix. Sempre hem tingut una direcció molt integradora.

- Deu ser integradora, però hi predominen els dirigents del Baix, fins i tot vostè ha estat regidor de Cornellà...

- Quan em pregunten "de quina família ets?", jo dic que sóc molt PSC, de tot el partit, no m'he considerat mai un dirigent d'un territori. És veritat que es dona la circumstància que el primer secretari i el secretari d'Organització són del Baix Llobregat, però s'ha de tenir present que és una comarca important i, sincerament, jo ja no veig cap dels dos com a dirigents del Baix Llobregat.

- Sense Maragall es viu millor o es governa millor?

- Es governa diferentment. El PSC no agrairà mai prou a Maragall tot el que ha

fet. Per a nosaltres, Maragall ha estat, si se'm permet l'expressió, un bé de Déu. Perquè realment és un home que ha contribuït a renovar el socialisme. Va ser un magnífic alcalde, ha estat un gran president i també la persona que ha fet possible l'alternança política a Catalunya, i la configuració d'un govern d'esquerres. Ja només per això es mereixeria un monument. Del PSC no sortirà mai un comentari negatiu sobre Maragall perquè ha fet moltíssim, però és evident que s'ha obert una nova etapa, que té l'avantatge d'aprofitar el que ja s'havia fet en temps de Maragall i revisar alguns elements que no havien funcionat prou bé per encarar-los de manera diferent.

“En l'apagada, la responsabilitat és d'unes empreses privades”

- El Govern ha heretat assignatures que Maragall va deixar pendents: aeroport, trens de rodalia...
- El que ha de fer el Govern és complir el seu programa. L'èxit passa per qüestions com aquestes: l'enfortiment de les polítiques socials, l'habitatge i el desenvolupament estatutari. En aquest últim aspecte trobem les grans infraestructures, els serveis de rodalia de RENFE, la gestió dels aeroports i altres qüestions estrella com poden ser la Inspecció de Treball o la gestió de les beques de l'ensenyament obligatori. Crec que aquest conjunt de coses i el nivell d'inversió que marca l'Estatut permetran aconseguir els objectius del Govern. Sóc molt optimista. Crec que som en el bon camí per al desenvolupament estatutari, que per primera vegada ens permetrà demostrar amb dades reals que l'Estatut tenia molt a veure amb el benestar dels catalans i amb la millora de l'autogovern a Catalunya. L'Estatut deixarà de ser un text legal una mica abstracte i es convertirà en coses que es poden veure.
- De veritat, el ciutadà se n'adonarà?
- En el cas del servei de rodalia, hi ha qui diu que l'important és que funcioni bé no qui el gestioni. Per a l'usuari, això és cert, però nosaltres creiem que l'autogovern requereix fer-se'n càrrec, i que la seva gestió millorarà per una qüestió de proximitat.
- L'usuari està empenyat, sobretot el que ha quedat a les fosques...
- I amb raó. S'estan produint una sèrie de fenòmens que demostren que les

coses no s'han fet bé en alguns terrenys. L'apagada ha estat brutal i ha afectat moltíssims barcelonins, però la primera responsabilitat és de dues empreses, REE i Endesa, que encara han d'explicar, no com s'ha produït l'accident, sinó perquè triguen tant a resoldre el problema. A més, és escandalós el contrast d'una Endesa incapaç de donar una resposta i de presentar un compte de resultats amb uns beneficis brillantíssims. Quan una empresa té un paper de servei públic, ja que el subministrament elèctric és un servei públic, això és intolerable.

- RENFE també exhibeix beneficis...

- A RENFE sí que hi ha una derivada política clara. Durant anys, el manteniment i la inversió al servei de rodalia havien estat molt baixos, perquè la prioritat era l'alta velocitat. Això ha estat un error i ens ha forçat a fer un pla urgent d'inversions per recuperar el temps perdut. En això és evident que hi ha responsabilitats de tipus polític, però, en canvi, en l'apagada sobretot hi ha responsabilitat d'unes empreses privades. En el cas d'Endesa, hi ha hagut uns gestors designats políticament pel PP que han bloquejat qualsevol intent d'adquisició d'aquesta empresa per part d'altres. No és cap secret que nosaltres vèiem amb molt bons ulls l'OPA de Gas Natural perquè ens hauria permès que el principal subministrador d'electricitat a Catalunya fos una empresa catalana. Segurament les coses haurien anat d'una altra manera, no sols pel fet de ser catalana, sinó perquè tindríem gestors empresarials eficaços i no comissaris polítics nomenats pel PP, com és el cas del senyor Pizarro, que estaven molt preocupats per les seves cadires i per bloquejar canvis en l'accionariat.